

АНДРЕЙЧУК Євсей (04. 07. 1841, с. Хлівище, нині Кіцман. р-ну Чернів. обл. — 1910) — громадсько-політичний діяч Буковини. 1854–68 навч. у Чернів. гімназії і духов. семінарії. Православ. парох у селах Дорошівка, нині Заставнів. р-ну і Нові Мамаєвці, нині Кіцман. р-ну. Проводив значну просвітню і громад. роботу серед селян. У 60–70-х рр. — дописувач часопису «Слово» (під псевд. Православний). Брав активну участь у заснуванні товариства «Руська Рада» в Чернівцях (1870). Зусиллями А. в 1870 у с. Дорошівка відкрито школу, а в с. Нові Мамаєвці — пошту та залізничну

станцію. Пропонував і заохочував селян раціонально вести госп-во, захищав їхні інтереси, за що зазнав переслідувань від церк. і світських властей. Від 1875 — чл. товариства ім. М. Качковського «Руська Бесіда» в Чернівцях (засн. 1869). 1884 — кандидат на посла до буковин. сейму. 1881 — голова «Руської Ради» в Чернівцях, 1890 — її містоголова (заступник голови), пізніше заступник голови товариства «Народна Рада». За поглядами — москвофіл. Твори публікував переважно у галиц. період. виданнях під псевд. і крипт. — Дорошівець, Е. А., П-вич та ін.

Н. В. Попович

Бібліографічний опис:

Андрейчук Євсей / Н. В. Попович // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2001. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-44156>. — Останнє поновлення : 2023.

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).